

767
 minori scdm guil. quando hoc est notoriū. Sūt et alia multā circa
 hanc materiā que iō dimittim⁹ quia nō est necessariū vt popul⁹ p̄
 dicent. Sacerdotes aut̄ et curati qz taliū debent habē sciaz videāt
 titulū de sepul. li. iij. et. vij. decretaliū. Ideo hāc ptem occludē volē
 tes dicim⁹ qz magna est pietas satisqz commendabilis defūctorū cor
 pora sepelire hinc p̄ter ea que dicta sunt laudat̄ et magn⁹. Alex.
 qui vt. q. Curti⁹ refert. Inuento dario a suis derelicto vulnerato
 et extincto in vehiculo viso corpe fudit lacrimas fecit qz eū more
 regio sepeliri

¶ De executione testamentorum et q̄ dilacio eozū p̄iudicat anima
 bus testatorum si sint in purgatorio. ¶ Capitulū. ij.

Secūda ps pietatis defunctorū dicit̄ testamentozū executio
 in quo adhuc tria dubia occurrunt declarāda. Primū vtz
 testamenta possint infringi. Secūdū vtz executores teneā
 tur statim illa exe qui. Tercū vtz dilacio executoris p̄iudicat ani
 me testatoris. Ad p̄mū dubiū possz aliqz arguē. Nō nullū testam̄
 tū sit infringēdū. Nā vt scribit̄ extra. de testa. c. iudicātis. Voluntas
 testatoris dz p̄ omnia adimpleri. Sed testamētū atinet vltimaz
 voluntatē testatoris ergo rē. Et. r. vij. q. i. c. cōsideracio dz. Cōside
 racio ecclesie vtilitatis h̄ postulat̄ ex iusta dispensatōne testatoris
 seruandū arbitriū. Sed atra h̄ est qd̄ habet. vij. q. iij. c. admonere
 ubi greg. ait. Admonere te volum⁹ ne pie defunctorū volūtares
 tua qd̄ absit remissione callent. Tū dicit̄ glo. sup. verbo pie. Pec⁹
 si sunt iniuste. ergo testamēta iniusta sunt infringēda. Rndet rich.
 i. iij. di. xl. v. Nō aut̄ testamētū est rationabiliter factū ita qz nō sit
 atra equitatē iuris naturalis nec diuini nec positui. Et tunc nullo
 modo est infringēdū. Aut testamētū est irrationabiliter factū. et
 tunc licitū est et debitū illud infringere. Est aut̄ testamētū irraz
 ionabile triplici rōne. Primo rōne testatoris. Secūdo rōne rei testa
 te. Tercio rōne modi testandi. Primo rōne testatoris cum scz non
 potest facere testamētū. Nā neqz ep̄s neqz religiosus neqz fatu⁹
 potest facere testamētū. Dicit̄ tñ rich. Nō ep̄us aut̄ hz bona que
 sibi puenerunt ex hēditate vel artificio aut̄ doctrina anteq̄ esset
 ep̄us. aut nō hz nisi redditos ecclesiasticos et mobilia que sibi ex il
 lis redditibus puenerūt. De primis bonis qz illoz pprietas est
 sua p̄ licite facere testamētū ep̄. de testa. c. qz nos. et. c. relatum
 et. vij. q. i. c. ep̄i. Si tñ ep̄us ecclesiā leserit damnū ecclesie dz s̄ re
 bus eius resartiri. Et de residuo si quid fuerit testari p̄t. De reddi
 tibus aut̄ ecclesiasticis et de mobilibus que post sui cōsecrationē ac
 quisierint ep̄i qz talia dicunt̄ cōseruari idez ecclesie. Cuius ratio est
 qz que intuitu seu cōsideratu ecclesie receperūt illoz bonozū ppri
 etas sua non est sed illoz sunt tantū dispensatores et admistrato
 res non possunt facere testamētum. Et quīs de rebus ecclesie nō
 possint aliquid donare iure testamēti. possunt tamē donare s̄ mo